

EMLÉKEZTETŐ

A szalárdi öregotthon megvásárlására szóló gyűjtés első éve

Isten iránti hálás szívvel emlékezünk arra, hogy tavaly ilyenkor, október 15 én, hosszas tárgyalási folyamat lezárásaként, sikerült megvásárolnunk a szalárdi Barch-kastélyt, amelyben a Filadelfia Öregotthon működik. Miután a Szövetség Tanácsa az összes érveket és lehetőségeket mérlegelte, a megvásárlást látta a legjobb megoldásnak. Ezt a javaslatot terjesztette a Szövetség 2008-as tavaszi munka kongresszusa elé. A közel 200 delegátus jónak látta, hogy az evangélium hirdetése mellett közösségünk folytasson karitatív munkát, és felhatalmazta a vezetőséget az ingatlan megvásárlására. Isten kegyelmes gondviselése folytán kaptunk kölcsönt erre a célra, így a vásár megtörtént.

Lassan eltelt a szalárdi öregotthon megvásárlására szóló gyűjtés első éve. Hálásak vagyunk mindazon testvérekért és gyülekezetekért, akik válaszoltak a felhívására, és a tagonkénti 75 lej idejében elküldték a szövetséghez erre az évre. Örömmel mondjuk, hogy vannak gyülekezetek és testvérek, akik ennél többet is adtak, néhányan az egy személyre eső teljes összeget (150 lej) is kifizették. Azonban sajnálattal állapítjuk meg, hogy közösségünk nagy többsége elfeledkezett az ígéretről. A tartozás teljes összegének még csak 12%-át tudtuk visszafizetni.

Szeretettel emlékeztetjük a testvériséget, hogy jövő ilyenkor, **2010. októberéig** ki kell egyenlítenünk a tartozásunkat. Feltétlenül fontos, hogy még törlesszünk az adósságból ebben az évben, és ne maradjon elbírhatatlanul sok, 88% a következő évre. Tudatában vagyunk a jelenlegi gazdasági helyzetnek, de nem valószínű, hogy ez lényegesen változik és könnyebb lesz jövőre. Jó lenne, ha legalább az erre az évre eső részt idejében törleszteni tudnánk.

Kérjük tehát továbbra is a testvérek megértését és segítségét!

Az RMBGYSZ vezetőségének nevében: **Gergely István elnök, Dr. Kovács József főtitkár**

A Filadelfiának otthont adó Barch-kastély a kert felől nézve

William Carey (1767-1834) 2.

– a modern külmisszió atyja –

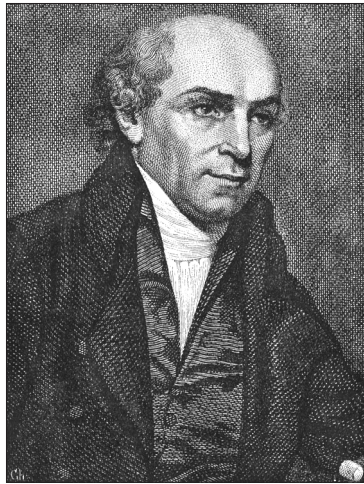
Új munkatársak

A Baptista Missziós Társaság több misszionáriust küldött Indiába, ezek között John Fountain-t (1796-ban), aki Mudnabattyban kezdett tanítani egy iskolában. Őt követte William Ward nyomdász, Joshua Marshman tanár, David Brunson, Marshman egyik diákja és William Grant, aki három héttel érkezése után meghalt. Szükség volt segítségre, ugyanis az indigógyár komoly veszélybe került, folyamatosan áradásnak volt kitéve azt a terület, ahol dolgoztak. Thomas elhagyta a családot és rumfőzési vállalkozásba kezdett, ami igen elkésértette Careyt. Mivel a Kelet-indiai társaság ellenszenves maradt a misszionáriusokhoz, az újonnan érkezettek a Serampore-i dán gyarmaton telepedtek le. Carey 1800. január 10-én csatlakozott hozzájuk. Az új misszionáriusok belépési engedélyének megtagadása annak a félreértésnek is köszönhető, hogy a Calcutta Gazette tévesen „pápista” jelzővel illette a csoportot, a „baptista” helyett, így francia kémeknek gondolták őket...

A Serampore-i missziós bázis

Seramporeban egy közös házat vettek építettek, amely otthont adott a családok számára, és iskolát nyitottak, amely az anyagi támogatás fő forrását jelentette. Ward vezette a nyomdát, amit egy használt nyomdagéppel kezdtek, és elkezdte a bengáli nyelvű Biblia kinyomtatását. Carey munkája megnyerte a helyi dán kormány jóindulatát, és Richard Wellesley, India akkori brit kormányzó-tábornokának jóindulatát is. John Thomas később visszatért a misszióhoz és orvosként folytatta munkáját.

1800. augusztusában meghalt John Fountain és Peter fia vérhasban, melynek következtében Dorothy idegösszeroppanást kapott és ebből sohasem épült fel. Carey munkája közben odaadón és állandóan ápolta gyógyíthatatlanul beteg feleségét. Dorothy Carey 1807-ben halt meg, nem sokkal utána Carey feleségül vette Charlotte Rhumohr-t, gyülekezetének egyik dán tagját, akivel 13 évig élt boldog

házasságban, Charlotte haláláig. Charlotte képzettségével és kiváló nyelvtelenségével (beszélte a dán, német olasz és francia nyelvet) kiváló intellektuális párja volt Careynek. Második felesége 1821-ben halt meg, majd őt követte legidősebb fia, Felix. 1823-ban újránősült, feleségül véve Grace Hughes özvegyet.

A hindu hagyományok

A Thomastól való időleges elszakadás közrejátszott abban is, hogy Carey egyre érettebben, függetlenebbül gondolkozott a missziómunkáról. Fordításaival jobb ütemben tudott haladni. Ekkoriban kezdte Carey felemelni szavát az özvegy-égetés (sati) általános gyakorlata ellen, egyelőre kevés sikerrel. Később, amikor már Fort William-ban tanított, befolyásolta a kormányzó-tábornokot, hogy szüntesse meg a csecsemő-áldozat és az özvegy-égetés hagyományát. Tanulmányai során kiderült ugyanis, hogy a hindu szent iratokban ezeknek nincs alapjuk! Az özvegy-égetést 1829-ben tiltották be, amikor Lord William Bentinck lett India kormányzója.

Naplójában leírja és rettenetesnek nevezi a „húshorog-lengést”, amelyen Siva tiszteletére férfiak hátába két horgot akasztottak és felemelve a levegőben forgatták őket. Megfogadta, hogy arra áldozza életét, hogy egész India meghallhassa az evangéliumot, és megszabaduljon ezektől a szörnyű szokásoktól.

1807-ben az amerikai Brown University Doctor of Divinity címet adomá-

nyozott William Careynek, és Felix fiát szolgálatra rendelték Burmába, mindössze 21 éves korában.

Carey nyomdája

A misszió nyomdájában készültek a bengáli és szanszkrit nyelvű, illetve más nyelvű Bibliák. Ezekből a nyelvekből addig nem sok jelent meg nyomtatásban: William Wardnak saját kezével kellett a nyomdaelemeket elkészítenie a különleges karakterekhez. Carey elkezdett angolra fordítani irodalmi alkotásokat is szanszkrit szent iratokat, hogy saját honfitársai elolvashassák.

1812. március 11-én tűz tört ki a nyomdában, és tetemes kárt okozott: elveszett sok pótolhatatlan kézirat, beleértve a már lefordított szanszkrit irodalmi műveket, és egy többnyelvű szanszkrit szótárt, amelyen Carey évek óta dolgozott. Viszont maga a nyomdagép megmenekült, és a misszió hat hónapon belül újra nyomtatni tudott.

A tűzvésznek hármas eredménye volt: a misszionáriusok dupla erőfeszítéssel vetették bele magukat az újabb fordítási feladatokba, a tűzvész tette igazán ismertté a serampore-i missziót Angliában, és nagyon sok segítség érkezett a nyomda újjáépítésére. A kárt közel tízezer fontra becsülték, és ez az összeg két hónap alatt összegyűlt a gyülekezetek adományaiból. Andrew Fuller, a misszió angliai vezetője irányította a célgyűjtést. Harmadszor, ez időből származik Carey arcképe, hiszen az angliai gyülekezetek nem ismerték őt személyesen: Fuller tette őt ismertté egy portréja által.

Carey életében összesen 35 nyelven vagy nyelvjárásban nyomtatta ki a teljes Bibliát, vagy annak részleteit.

Krishna Pal, az első megtérő

1800. november 26-án reggel egy bengál ács ment gyermekeivel a Gangeszhez, hogy ott rituális fürdőt vegyen. A lépcsőkön lefelé menet azonban megcsúszott és kifecskült a jobb vállát. Tudta, hogy a közelben új keresztyén misszió működik, ezért odaküldte egyik fiát segítségért. Thomas érkezett a bajbajutotthoz, és a ficam rendezése után

elhívta őt a misszióba. A férfi szívesen ment, másnap barátját is elvitte. Családja heves tiltakozása ellenére még decemberben bemerítkezett. Hét évi szolgálat után ő volt az első megtért, Krishna Pal, aki Carey Felix fiával együtt merítkezett be. Az új hívő nagy segítség lett a munkában: évekig hűségesen végezte velük a missziót.

1812-ben Adoniram Judson, egy amerikai misszionárius is épp Indiába tartott. Tanulmányozta a Bibliát, hogy mit tanít a bemerítésről, mivel fel akart készülni a Carey-vel való találkozásra. Tanulmányai azonban arra vezették, hogy ő is baptista legyen... Carey biztatta az amerikai baptistákat, hogy vegyék át Judson támogatásának felelősségét. Ennek hatására 1814-ben megalakult az első amerikai baptista missziós bizottság Amerikában.

Iskolák

Carey munkássága az iskolák és kórházak alapításában, szociális segítségnyújtásban és folytonos evangélizációban állott. A botanika iránti töretlen vonzalmát a kalkuttai botanikus kert megalapítása mutatja.

1818-ban alapította meg a Serampore-i Főiskolát, ahol bennszülött lelképásztárokat képezték a növekvő gyülekezetek számára és a tanári szolgálatokra. Ezt Dánia királya 1827-ben hivatalosan elismerte, mint egyetemi fokú diplomát adó főiskolát.

1801-ben meghalt Brundson és Thomas. Ugyanabban az évben a kormányzó-tábornok létre hozta Fort William-et, egy főiskolát, amelynek célja a polgári szolgálatosok képzése volt. Careynek ajánlotta fel a bengáli és szanszkrit nyelv professzori posztját. Carey főiskolai munkatársai között panditok is voltak (hindu tudósok), akikről segítséget kért bengáli Bibliájának javításához. Ez időben a szanszkrit és bengáli nyelvekről készített nyelvtankönyvet, és elkezdte a Biblia lefordítását szanszkrit nyelvre. A tanári állás Fort William-ban havi 65 font fizetést jelentett, nem beszélve a társadalmi presztízsről és arról, hogy Carey az Indiából érkező tudósokkal dolgozhatott együtt, akiktől nagy mennyiségű információt gyűjtött be az országról, amelyeket később az új missziós telepek létrehozásánál kamatoztatott.

Megpróbáltatások

Az idősebb misszionáriusok halála után belső viszálykodás kezdett alakulni a Missziós Társaságban. Ahogyan a második generáció kevésbé volt tapasztalt és nem hajlott a kifejlődött kommunális életmód folytatására (az egyik még „külön házat, istállót, és szolgákat” követelt!), és nem voltak hozzászokva a szorgalmas munkamódszerhez, amelyet Carey, Ward és Marshman magukénak vallottak – a vezetésként diktatórikusnak vélték. Nem végezték a nekik kiszabott munkát, ha az nem tetszett nekik...

Életének vezérelveit
– egy fiatal misszionárius felavatásakor – három pontban ő maga foglalta össze.

Először: emlékezz arra, hogy a te feladatod az, hogy hirdesd az evangéliumot minden teremtésnek!

Másodszor: emlékezz arra, hogy Isten kijelentette, hogy Igéje véghez viszi, amiért küldetett. Harmadszor pedig gondold arra, hogy Ő ugyanolyan könnyen félreállíthatja a jelenlegi óriási akadályokat, ahogyan mi lesöpörhetünk egy porszemet.

Ebben az időben Carey Felix fiának családja Burmában meghalt egy utazási balesetben, amelyet Felix a jelek szerint sohasem tudott feldolgozni. A burmai király nagykövete lett Kalkuttában, de léha életet kezdett élni, nagy adóságokat halmozott fel, kénytelen volt elmenekülni hitelezői elől, és királya is visszarendelte. Nagy megaláztatás volt ez az idősebb Carey számára. A missziótársaságnál kialakult viszályok között az vigasztalta, hogy Felix időközben visszatért a misszióba, és első munkájaként lefordította John Bunyan „A zarándok útja” c. könyvét. Többi fiai közül Jabéc misszionárius volt Katwaban és Raspuanaban, Jonathan pedig ügyész a Legfelsőbb Bíróságon. 1822-ben Krishna Pal meghalt kolerában, majd Felix májbetegségben. 1823. márciusában pedig William Wardot vitte el a kolera három nap leforgása alatt, aki oszlopos tagként állt mindaddig Carey mellett.

Míg Andrew Fuller volt a Társaság

titkára Angliában, nem voltak komoly gondok. De Fuller meghalt 1815-ben, és utódja, John Dyer, bürokrata volt, aki üzleti szempontból próbálta átrendezni a Társaságot. A Serampore-i misszióknak minden részletét Angliából próbálta intézni.

„Küldetés teljesítve!”

Careyt több londoni tudós társaság a tagjává választotta, ilyen volt például több angol botanikai, geológiai és kertészeti társaság. 1827-ben újabb kitüntetés érte a missziót: a Careyék által alapított Serampore Főiskola oklevelet kapott a dán királytól, így minden karon kiadhattak egyetemi szintű diplomát a hallgatóknak.

1829. szeptemberében ismét komoly vádakat érték Carey munkáját: az Asiatic Journals szerint a marathi Újtestamentum pontatlan fordítás, a serampore-i misszió munkásai pedig bigottak, pénzéhesek... Habár a nyelvészeti vádakat egy cambridge-i orientalista később megcáfolta, a rágalmak akkor megnehezítették munkáját. A misszió nagyon komoly anyagi problémákkal nézett szembe: a pénzük egy részét kezelő ügynökség tönkrement, később pedig több olyan cég is csődöt jelentett, ahol a társaság megtakarított pénzt befektették. Carey több munkahelye megszűnt, gyakorlatilag bevétel nélkül maradtak. Ráadásul az angliai Biblia Társaság is megvonta tőlük a támogatást. Ezzel egy időben azonban megtörtént a kibékülés az otthoni bizottsággal: pont került a viták végére.

1833. júliusától több szélütés is érte, aminek következtében felesége ápolására szorult. A mozgás ugyan nehezebbre esett, de gondolkozása tiszta volt és a beszédképessége is megmaradt. Egy év telt el ilyen állapotban és 1834. június 9-én meghalt.

Munkásságának értéke felmérhetetlen. Kitartásának, fáradozásának gyümölcsét a mai napig élvezzi a Krisztusban hívó sokmillió indiai baptista, sőt, az Úr más felekezetű követői is. Az általa rendelt sírfelirat alázatáról és bizalmáról tanúskodik: „Nyomorult, szegény, tehetetlen féreg vagyok, / A Te kedves karjaidra borulok.” („A wretched, poor, and helpless worm, On Thy kind arms I fall.”)

Borzási István

Imaházmegnyitó a 25 éves besztercei gyülekezetben

Páratlanul szép nap virradt reánk augusztus 23-án Besztercén, az imaházmegnyitói ünnep alkalmával. Míg az új imaház előtt gyülekeztünk, az elsőként érkezett cegőtelki fúvószenekar szolgált.

A szalagvágást Kelemen S. Sándor és Gergely István lelkipásztor végezte. A bevonulás után boldogan énekeltük: „Ó, mily szép az Úrnak hajléka”.

Az imaáhitaton Szabó Mihály és Sánta József buzdítottak imára. Ezt követően a szószéken helyet foglaltak Gergely István, szövetségi elnök, Bálint Pál, a kolozsvári missziókerület elnöke és Kelemen Sándor, a besztercei gyülekezet lelkipásztora, aki egyben a programot is vezette. A zsúfolásig megtelt teremben jelen voltak még a körzet gyülekezeteiből (Cegőtelke, Újös), Szentegyházáról, Udvarhelyről, Szamosújvárról, Körtvélyfájáról és más helységekből. Megtisztelt jelenlétével, és köszöntő beszédet mondott dr. Illyés István, tanácsos úr, valamint a besztercei Betania román baptista gyülekezet képviselőjében Cabău Mihály lelkipásztor, az 1. számú román baptista gyülekezet képviselőjében pedig Némethi Mihály lelkipásztor. Délelőtt a köszöntések között helyet kapott Katona János, a gyülekezet volt lelkipásztora és a Betania gyülekezetből érkezett fiatalok szolgálata és Bálint Pál lelkipásztor testvér igei üzenete. Az ünnepi igehirdetés Gergely István testvér tolmácsolásában szólt hozzánk. A délelőtti istentiszteleten a gyülekezet énekkara és a cegőtelki fúvóskar felváltva szolgált az Úr dicsőségére. Jó étvággal fogyasztottuk az ünnepi ebédet az alagsorban. A testvérnők nagy lelkesedéssel készítették és szolgálták fel a több mint 70 vendég számára.

A délutáni istentisztelet három órakor kezdődött, amikor a besztercei magyar baptista gyülekezet megalakulásának 25. évfordulóját ünnepeltük. Kelemen Sándor köszöntése után Szabó Mihály, a gyülekezet első lelkipásztora és Bálint Pál, kolozsvári lelkipásztor köszöntése következett, majd Gönci János, a Sfânta Treime román pünkösdi gyülekezet lelkipásztora szolgált román nyelven. A gyülekezeti krónikát Kelemen Sándor olvasta fel, majd egy képes összeállítást

láthattak az egybegyűlteket a kommunizmus idején megalakult gyülekezet első negyed évszázadáról. Ezt követően Szilágyi Vilma, egyik legidősebb testvérnő emlékezett a kezdeti nehézségekre, veszélyekre és az alapító tagok áldozatvállalására.

További köszöntések hangzottak el Katona János, az aradi 2-es számú gyülekezet lelkipásztora valamint Geréd Péter besztercei plébános részéről.

Kis Juhász Vilmos testvér záró igehirdetése Salamon imája alapján az Úrhoz, majd a körülöttünk élő emberekhez való odafordulás fontosságáról szólt. A délutáni alkalommal is felváltva szolgált a cegői fúvós- és a helyi énekkar. Ezt színesítette a gyülekezet fiataljainak a szolgálata. Az épület kicsinek bizonyult a vendégek befogadására. Ez a nap újra bizonyította, hogy mennyire szeret bennünket az Úr és a testvériség.

Sokaknak nagy áldozatba és fáradtságba került a hosszú utazás és szolgálat. Legyen Urunk áldása az új hajlékon és mindazokon, akik itt szolgálják az Urat! Néki sok népe van ebben a városban! Jó Atyánk fogadja kedvesen mindenkinek áldozathozatalát! **Szilágyi Szabolcs**

Margittai híradó

A nyári időszak főként a gyermekek és a fiatalok számára hozott olyan alkalmakat és eseményeket, melyekre örömmel tekinthetünk vissza.

Örömhírklub

Húsvét óta szombatonként működik, missziós célja: elérni a gyülekezeten kívüli gyerekeket. Az elinduláshoz Szűcs Attila, a Gyermkevangélizációs Közösség munkatársa és a nagyváradi Magocska bábcsoport nyújtott segítséget. A bibliai történetek megismerése mellett a gyerekeknek lehetőségük van játszásra és kézimunkai foglalkozásra.

Vendégségben

Fiataljaink egyik célkitűzése: ápolni a kapcsolatot más gyülekezetek fiataljaival. Így látogattak el május 2. hétvégén Nagybányára. Borzási Efraim ifjúsági vezető: „Szombaton 11-kor érkezünk 3 autóval 14 fiatal. A nap nagyrészt a természetben töltöttük el messze a várostól. Ebéd előtt arról beszélgettünk, hogy nem viselünk-e sokszor álarcot? Iskolában, imaházban, munkahelyen nem azt mutatjuk, akik valójában vagyunk. Végül azt szűrtük le, hogy az embereket be lehet csapni, de Istent soha. A szabadban túráztunk is, amiből visszafelé egy kis verseny alakult ki. Délután az imaháznál énekeket gyakoroltunk a helybeli fiatalokkal, majd a közeli iskolánál fociztunk is. Vasárnap két gyülekezetben szolgáltunk: Koltón és Nagybányán. Vacsora után még beszélgettünk, majd visszaindultunk Margitára. Nagyon jól éreztük magunkat. Jó volt látni, hogy Románia északi részén hogyan követik Krisztust.”

A nyáron Szilágyerkedre is ellátogattunk. A délelőtti istentiszteleten úrvacsorai közösségben részesültünk a helyi gyülekezettel, ifjaink pedig együtt szolgálhattak és ismerkedhettek az erdéli fiatalokkal.

Táborozások

Vasárnapi iskolásaink a Hargitán jártak. Kiss Adina gyermektanító utazott velük: „Június 25-től július 3-ig a voltunk a gyermekekkel a Hargita Keresztyén Táborban. Gyülekezetünkben majdnem 20-an vettek részt a táborozáson az ország több helyéről érkezett gyerekekkel.

Színes, ugyanakkor aranyos társaság jött össze. Jó volt az összhang a tanítók között is, reggelenként együtt tartottunk áhítatot. Délelőttönként a kápolnában József életével foglalkoztunk, emellett

végén a köréje gyűlt fiúkat. Áldja meg az Úr a gyermekeket, és segítse őket, hogy döntésük igazi legyen. Legyenek igazi 'Józsefek', akik kitartanak a kísértések között is! Ámen.”

Lelkes vasárnapi iskolások a Hargitán

volt lelkes éneklés, aranymondás tanulás, imádkozás. Ezt követően korosztályok szerint a csapatok érdekes feladatokat oldottak meg a napi bibliatörténettel kapcsolatosan. A délutáni foglalkozások szórakoztatóak és élvezetesek voltak: játékos angol, kézimunka, szobrászat, szervezett játékok, foci, sakk és ping-pong bajnokság. Egyik délután lehetőség volt bemutatni, hogy KI MIT TUD. Nagy élvezettel készültek, és mi sem unatkoztunk, akik mindezt zsűriztük. Sokat imádkoztak a gyermekek a szép időért is, mert mindennap esett az eső. De az Úr meghallgatta az imáinkat, és adott egy szép napot, amikor elmentünk kirándulni egy közeli borvíz forráshoz. Utoljára hagytam (mert az emberek a végére emlékeznek a legjobban), hogy mennyire megtapasztaltuk Isten Lelkének munkáját a gyermekek életében. Esténként Kornya Mihály életével foglalkoztunk, és minden este elhangzott egy-egy tanító bizonyágtevése is a megtérésről, ezt követte a megtérésre való felhívás. A gyermekek válaszoltak Isten hívására. Őszinte gyermeki imáknak, megtéréseknek és bizonyágtevéseknek lehettünk a tanúi. A gyermekeknek volt lehetőségük a tanítókkal beszélgetni és imádkozni. Köztünk volt Ernő bácsi is, és nagyon örültünk a szolgálatának és annak, ahogy bátorította az alkalom

A fiatalok közül néhányan a Gyergyói havasokban jártak. Borzási Efraim élménybeszámolója: „Margittáról heten mehettünk el a gyergyói táborba. Útközben még csatlakozott hozzánk egy nagykarolyi fiú is. A táborozás július 28-án kezdődött és augusztus 7-én ért véget. „Szólj Uram!” – ez volt a fő témánk. Minden délelőtt tartottunk áhítat, amikor 3 fiatal buzdított imára. Három lelkipásztor tartózkodott fent a táborban: Budai Lajos (Zilah), Kelemen Sándor (Marosvásárhely), Székely Béla (Kiskapus), valamint Szabó Szilárd teológus. Délelőttönként Sámuel életét vizsgáltuk, este pedig Péterét. A napi témákat csoportokban még megbeszéltük, elmondtuk saját megtapasztalásainkat is – őszinte légkör alakult ki. Este a csoportok szolgáltak az aznapi témával kapcsolatban. Ilyenkor sok bizonyágtevése hangzott el, melyek építőek voltak számunkra. Fizikailag is kikapcsolódtunk, sportoltunk, túráztunk, megmásztuk az 1792 m magas Nagy Hagymás-hegycsúcsot. Autóbusszal Brassóba, illetve Békási-szorosba kirándultunk. A táborozás számomra lelkileg előrehaladást, megújulást jelentett, de nemcsak nekem, hanem társaimnak is, amiért hálás vagyok nagyon Istennek.”

HORVÁTH FERENC

A Filadelfia kezdetei – szolgálat az idősek felé

Október elseje az idősek nemzetközi napja. Az alkalmából olyan valakit kérdezőnk, akinek az volt a vágya, hogy idős emberek felé szolgáljon. **Mierluf József** (fotónkon) a szalárdi gyülekezet tagja. Amikor a szövetségénél megfordul és benéz a szerkesztőségbe is – hirdetést, vagy köszönőlistát hozva –, nyugodtan, „ráérvén”, percnyi időz csupán, és mozdulatai elárulják, hogy sokféle kötelessége szólítja tovább.

A Filadelfia öregotthon adminisztrációjáért felel, mit ölel ez magába?

- MIERLUF JÓZSEF: Az intézmény összes gondját-baját. Gondoskodás az élelmezésről, a földművelés-gazdálkodás vezetése, a pénzügyi helyzet rendben tartása, az intézmény különböző ügyeiben való eljárás, valamint az öregeknek kevés lelki gondozása is reám tartozik.

Ez úgymond 24 órás szolgálat. Akár éjjel is bemenni, dolgokat helyre tenni-javítani, vagy más teendőket elvégezni. Nincs megállás ebben a szolgálatban, a munkatársaim részéről sem. Igaz, nekik beosztásuk van, mert többen vannak egy poszton, de nekem nincsen leváltóm.

Hogyan kezdődött az idősek felé való szolgálat?

– A megtérésem utáni években gyakran meglátogatta gyülekezetünket Nagyváradról Török Bálint testvér, velünk, a fiatalokkal is foglalkozott. A sok közösségi alkalmon, és az imádkozások folytán egyre inkább kiélesedett bennem, hogy valamit kell tennem az Úrért, mert nemcsak elmélet a hívő élet, hanem gyakorlat is. Én úgy gondoltam, hogy nagy dolgot nem tudok vállalni, de segítőtársuk lehetnék az olyanoknak, akik betegség, vagy az anyagi háttérük miatt nem tudnak a társadalomban aktívan részt venni. Aztán '91-ben próbálkoztunk Török testvérral egy kisebb öregotthont, vagy gyermekotthon létesíteni.

Kik segítettek a kivitelezésében?

– Az elgondolásunkat megosztottuk az akkori lelkipásztorunkkal, Kovács Gyula testvérral. A tervezetésbe bevontuk a gyülekezetünk előljáróságát és a szövetség vezetőségét is. Veress Ernő elnök testvér ki is jött Szalárdra, megnézte ő is azt a kisebb házat és telket, amit a polgármesteri hivataltól kértünk. Úgy képzeltük, hogy ott négyöt idős személlyel indítjuk el az öregotthont. A tervünk aztán más irányt vett. Dr. Székely Ferenc polgármester és körzeti orvos felajánlotta, hogy válasz-

Interjúalanyunk 1964-ben született, negyedikként egy nagy családba, ahol tíz gyermek nőtt fel. 1986. szeptember 30-án tért meg a szalárdi gyülekezetben, ugyanott történt '87. augusztus 24-én a bemerítkezése. '92. szept. 5-én házasságra lépett Pusztán Edittel, a kiskapusi gyülekezet tagjával, akivel mind máig együtt élnek; az Úr két gyermekkel áldotta meg őket: Gedeon 16 éves, Renáta 14.

szuk inkább a „néptanáccsal” szembeni nagy épületet, a céljainknak az inkább megfelelné. A következő év elején, '92. februárjában ezt meg is kaptuk, és szeptember 22-én megnyílt a Filadelfia öregotthon.

Mire használták a Barch-kastélyt a múlt rendszerben?

– Számos rendeltetése is volt. Szüleinktől úgy hallottuk, hogy miután a tulajdonosok elmentek, berendezték kultúrotthonnak, az állami gazdaság irodája is működött benne, majd a '60-as évektől szülészetnek használta az egészségügy. Aztán '86-ban történt egy baleset, amikor egy édesanya elvesztette gyermekét és ő is meghalt. Mivel nem volt megfelelő felkészültség és eszközök, ezért bezárták a szülészetet. A fordulatkor a kastély üresen állt.

Először csak az épületben gondolkodtunk, de reményeségünkön felül az egész telket megkaptuk a polgármesteri hivataltól, a nagy udvart és a kertet is átadták. Ez nagy előnyünkre szolgált, mert így tudunk fontos élelmiszer növényeket termesztetni a konyhára.

Rendbetétel és indulás:

– Az épület átvétele után igen nagy feladatot jelentett a lakhatóvá tétele. Javítottuk a tetőt, a szobákat újra kellett parkettázni, a falakat itt-ott újra vakolni, rengeteg munkával járt a külső résznek a helyrehozatala.

Aztán az indulás: hét-nyolc gondozottat vállaltunk, azért is, mert mindent ebben az épületben kellett megoldanunk.

Később pályáztuk meg a szomszéd telket, a rajta levő raktárhelyiségekkel, az már más tulajdonosé volt. Fokozatosan fejlődünk. Volt amikor az eltartottak száma elérte a 33-at. Jelenleg 29-en vannak az intézményben.

Milyenek az öregek, és a velük való bánás?

– Ez a szolgálat, ez az élmény az öregekkel nagyon hasonlít ahhoz, amit egy házasságban és egy családban megélünk, hiszen ez az otthon is olyan, mint egy nagy család. Gyökössy Endre bácsinak volt egy nagyon jó meghatározása, hogy az a jó házasság, ahol legalább a 3H működik: a hit, a hűség és a humor. Ezek beletartoznak az élet menetébe (*mindketten jót derültünk ekkor – szerk. megj.*). Nem lehet ezt a szolgálatot másként végezni, csak hittel és teljes odaadással. És hűséggel, mert jönnek megkeseredett idők, amikor nehéz, teherre válik és az ember inkább félbehagyná és mással foglalkozna.

De igaz a harmadik „H” is, amikor bele kell illeszteni az egészbe a humort is. Volt egy aranyos mamánk, aki a szalontai gyülekezetből érkezett, a Simon Mária néni. Már nincsen közöttünk, de az emlékezetemben megmaradt. Ő gyakran mondta, hogy „Majd jóra jön az!” (*ismét derültség*), minden harmadik-negyedik mondasában ez szerepelt, hogy „majd jóra jön az”.

Egy másik idős bácsival való élményt is felidéznek: a vége fele már megnehezedt az élete, és reggel, amikor bementünk, mindig megkérdezte: „Na, ma ☞

⇒ ki lesz a szolgálatos?”, és akkor elmondtuk, hogy kik vannak ma szolgálatban. Erre ő a legtöbbször ezt válaszolta: „Akkor nekem végem van”. Ő ugyan nem humornak szánta, de nekünk muszály volt annak vennünk. Sok teendő van az öregek körül. Viszont nagyon kevés a sikerélmény. Az emberek ebben a korban már lefele épülnek, ami elég lehangoló. Jó megtapasztalások elvértve adódnak. Előfordult, már úgy gondoltuk, hogy valakinek csak kevés ideje van hátra, de még felerősödött és több éven át élt közöttünk. Amikor „még van tovább”, talán ilyenkor látjuk a munkánk eredményét is.

Mire figyelmeztet az öregkor?

– Az idős emberek rengeteg tapasztalattal rendelkeznek. Amit mi még nem éltünk át, azt ők már ismerik. És persze azzal a reménységgel tekintenek vissza, hogy mindent a legjobb tudásuk szerint tettek. Úgy gondolom, hogy nekünk is törekednünk kell, a maximálisat, a legjobbat adni mások felé.

Aztán arra is int az idős kor, hogy eljöhet számomra az az idő, amikor szeretnék tevékenykedni, de már nem tudok. Elfogy az erő, csökkennek a képességek, fizikailag és mentálisan is. Ezért érdemes fiatal korban munkába beállni, akár az Úr szolgálatát, vagy bármilyen más szolgálatban részt venni és jól kihasználni az időt és hűséggel dolgozni.

A Filadelfiának otthonát adó Barch-kastély főbejárata

– A Filadelfia öregotthon Szalárd központjában található, a polgármesteri hivattal szemben és az új magyar baptista imaház szomszédságában – a Hodos és Szentimre felé vezető útelágazásnál. (Ma már nem mindenki nézi a községben ezt jó szemmel, hogy ilyen főhelyre került az intézmény, mert másoknak más terveik lettek volna vele.) A Barch-családról nem tudni pontosan, hogy volt-e grófi címük. Elődeinktől azt hallottuk, hogy az 1800-as évektől az ő tulajdonukban volt a szalárdi földek nagy része. A leszármazottakból már csak egy személy él, talán az egyik unoka, tőle vásároltuk meg az épületet.

Halkan kérdelem: ki az ideális öreg?

– Az, aki igyekszik alkalmazkodni, megbecsüli azt, amit mások nyújtanak és elégedett. Aki teheti és még besegít valamibe, de észreveszi, hogy az mindig hasznos. A mieink közül megemlíthetem Székely Mihály testvért, aki a Székelyföldről érkezett. Példás az élete, egyszerű hívő ember, segítőkész.

A magatartáson túl talán a beszéd az, ami még kellemetlenné tehet valakit. Ez rátapad az öregkorra, hogy a múlt emlékeit sokszor és feleslegesen idézi, ami olykor már fárasztó a fiatalabbnak.

Soron kívül még egy kérdés: fel lehet készülni az öregkorra?

– Igen, lehet és kell is. Lehet példaképeket „kinézni”. Olyan személyeknek a gyakorlatára figyelni, akik előttünk jó példával jártak el. Megfigyelni a járás-kezelésüket.

Ha még valamit el szeretne mondani:

– Egyre nagyobb a kihívás, több és több olyan fiatalra lesz szükség, akik mások gondozását elvállalják, vagy tudnak ebben segíteni. Bibliai példánk egyikében az irgalmas samaritánus nemcsak hogy elviszi a félholtra vertet a vendégfogadó házába, de még hagy is ott két pénzt az „azon felül való költségekre”.

Az Úr Jézus meggyógyítja a 38 éves beteget és azt mondja neki: „*vedd fel a te nyoszolyádat*”, vagyis: igyekezz azon, hogy másokon is segíts, ne maradj ott tétlenül.

Ezek a példák ott vannak az én szívemben is, sok bátorítást nyerek általuk. Hiszen nem rendelkezünk azzal a teremtető hatalommal, mint az Úr Jézus, hogy valakinek megnyissuk a szemét. De el tudunk vezetni valakit valahova, ha megfogjuk a kezét, adhatunk neki egy tányér ételt, elkészíthetjük a télire való tüzelőjét – úgyhogy valakinek a keze leszünk, a lába, vagy a szeme. Szeretném arra biztatni az olvasókat, hogy vállalkunk valamilyen – kisebb, vagy nagyobb – részt ebben a szolgálatban.

Kérdeztett: Szilágyi László

Az öregotthon 2009. őszén.

– A Filadelfia fejlődésben van. A tervünk nem változott, szeretnénk felújítani az öregotthon fő épületét, de előbb egy új részt is építeni – az uniós normáknak megfelelően. A terv készen áll, az uniós pályázat is 90 %-ban, szeretnénk leadni még szeptemberben. Minden reményünk megvan hozzá, hogy ezt meg is nyerjük, és hozzáfoghatunk az építkezésnek és a felújításnak. Ez a projekt egy nagyberuházás lesz, a mostani értéknek a szinte háromszorosát teszi majd ki. Mi nagyon várjuk ezt, viszont tudjuk, hogy a feladatunk és a munkák is ezzel csak megsokszorozódik.

A Filadelfia támogatói

– Baptista közösségünk nagyon segítőkészen állt az öregotthonhoz a '92-es induló esztendőben. Ha fellapozzuk Török Bálint testvér feljegyzéseit, az adományozók hosszú listáját találjuk, akár egy hónapra nézve is, sok adományt kaptunk, pénzben vagy terményben.

Holland támogatóink, Jan és Ela Noom, a kezdetektől mostanáig hűségesek maradtak hozzánk. Viszont ez a 17 év az ő életükből is eltelt, és nekik is egyre kevesebb az energiájuk. (Olyan más támogatónk azért nem akadt, mint a Noom család). Ha helységeket kellene megemlíteni, akkor elmondhatom, hogy az első években Nagybányától Brassóig, vagy Szentjánostól egész a Székelyföld legtávolabbi határáig mindenki nagyon nagy erőbedobással vállalta fel ennek a munkának a segítségét. Mára ez a kedv sajnos megcsappant.

Új szemekkel látni

ISTEN TEREMTMÉNYEIT

Az imanapi programot ebben az évben az észak-amerikai nőtestvérek állították össze. Az Észak-amerikai Baptista Nőszövetség a kanadai, guyanai és egyesült államokbeli baptista nőtestvérekből tevődik össze.

Az Úré a föld és ami betölti, a földkerekség és a rajta lakók (Zsolt 24,1).

Mi, észak-amerikaiak sokkal többet fogyasztottunk a föld erőforrásaiból, mint amennyi a mi részünk. Kizsákmányoltuk a világ dolgozóit, amely által olcsó élelemhez és ruházathoz jutottunk, és nem figyeltünk még a legdurvább kizsákmányolás áldozataira sem. Mint baptista nőtestvérek – bár gyermekségünkől fogva tudjuk, hogy „az Úré a föld és annak teljessége” – túl gyakran tekintünk a földre, mint ami a saját tulajdonuk, és nem Istené.

Az Úré a föld, de kezdetben nem ilyennek teremtette azt. A világ bámulatosan szép, de a bűn miatt megromlott. Az emberek elpazarolják a föld tartalékait. Míg a hatalmasok jólétben élnek, a elesettek a mindennapi túlélésért küzdenek. Nekünk, Jézus Krisztus követőinek a feladatunk, hogy gondot viseljünk Isten teremtményeire. Isten azt kéri tőlünk, hogy a szenvedők és kétségbeesettek oldalára álljunk, üzeni: **Linda J. Weber,**

az Észak-amerikai Baptista Nőszövetség Inöke

Kedves nőtestvérek!

Kiváltság számomra, hogy újból üdvözölhetlek benneteket, a mi Urunk és Megváltónk csodálatos nevében.

Adjunk hálát Istennek, a menny és a föld alkotójának, aki szemeket adott nekünk, hogy teremtményeinek szépségét csodáljuk.

– Tekintsünk körül, és lássuk meg Isten alkotásait a természetben: a levegő madarait, a tenger halait, a folyókat, tengereket és hegyeket. Mindezek Isten nagyságára mutatnak.

– Tekintsünk önmagunkra, mint alkotásaira. Minket, embereket a saját képmására alkotott. Hasonlóak vagyunk őhozzá.

– Tekintsünk a bensőnkbe: ő életet lehelt belénk. Bár a bűn elválaszt a szent Istentől, de hála az Úr Jézusért, aki lejött és megváltott minket.

– Nézzünk a valódi lényünkre: Isten megváltott gyermekei lehetünk. Lássuk Istent új szemekkel. Ő velünk van, bennünk él. Minden értelmet meghaladó békességet ad nekünk. Meghallgatja imádságainkat és válaszol rájuk. Forduljunk tehát hozzá és imádkozzunk testvéreinkért, azokért is, akik még halottak a bűnben. A világ beteg, a megoldás Jézus Krisztus. Imádkozzunk, imádkozzunk, imádkozzunk!

Dorothy Selebano

a Baptista Világszövetség női osztályának elnöke

Bibliatanulmány

A 24. zsoltár Istent dicsőítő ének, amely föld Alkotóját és Urát magasztalja. Már az első vers arra szólít fel bennünket, hogy új szemekkel tekintsünk Isten alkotásaira.

Mit fejez ki ez a mondat a világról?

A világ és minden, ami azt betölti, Isten tulajdona. Nem egyes embereké, nem a multinacionális cégeké, nem a kormányoké. Isten teremtette a világot, és minden teremtett dolog: a növények, állatok és emberek mind Isten tulajdonai. Nem használhatjuk és nem zsákmányolhatjuk ki a földet úgy ahogy akarjuk. Isten mindannyiunkat felhív arra, hogy gondját viseljük alkotásainak, amíg a földön élünk. (Lásd 1Mózes 1,26-28; 2,15.)

A Zsolt 24,1 vers szerint a világnak hányad része Isten tulajdona?

Ez az igevers és mások, azt hirdetik, hogy Isten az egész földről gondot visel. (Lásd Zsolt 65,10-14; Zsolt 145,9; Lk 12,6; Kol 1,17.) Isten teremtő munkája magába foglalja a legmagasabb hegycsúcsot és a legmélyebb óceánárkot. Isten gondot visel a hűséges ebekről és a kellemetlen

szúnyogokról egyaránt. A leggazdagabb uralkodó, és a legszegényebb gyermek, egyaránt Isten teremtett világának a része. Még a hitetlenek is, akik az emberiség bűnbeesése miatt távol kerültek Istentől, az Ő képmására teremtetettek (1Móz 1,27).

Olvassuk el a Róma 1,20 verset.

Lájuk Isten tulajdonságait, amint kitűnik az Ő alkotásaiból?

Wendell Berry, egy észak-amerikai baptista író szerint: „Isten szentsége mindenütt jelen van az alkotásaiban: az esőcseppekben, a levelekben, a fűszálban”.

Nevezzünk meg néhány növényt, állatot és embert a környezetünkben.

Mondjuk el a 24. zsoltár 1. versével: „Az Úré a mező virága” „Az Úré a gyík” „Az Úré a gazdag cégtulajdonos”. Ha Isten teremtményeit ilyen szemekkel nézzük, mindenképpen megváltozik az életmódunk. Imádkozzunk, hogy Isten munkálja ki bennünk a megfelelő hozzáállást.

Hogyan bátorít bennünket a Zsolt 24,1 vers? Emlékeztet arra, hogy Isten gondos-

kodik a teremtményeiről. Ő gondot visel az egész világról, azokról is akiket az emberek kigúnyolnak vagy figyelmen kívül hagynak.

Mit üzen számunkra a Zsolt 24,1?

Tiszteletben tartjuk Isten alkotásait, vagy kihasználjuk a céljaink elérése érdekében? Lehet, hogy szükségtelenül szennyezzük a levegőt azzal, hogy rövid távolságra is gépkocsival közlekedünk, amikor mehetnénk gyalog vagy kerékpárral. Vagy olyan mezőgazdasági gyakorlatokat folytatunk, amelyek károsítják a földet, néhány éven belül használhatatlanná teszik a talajt. Előfordult már, hogy lenéztük azokat a nőket, akik nálunk alacsonyabb helyzetben vannak? Bírálunk néha másokat a bűneikért, ahelyett, hogy úgy tekintenénk rájuk, mint Isten teremtményeire, akiket Ő szeret?

Miben szeretné Isten, hogy változzon az életmódunk?

Soroljunk fel néhány meghatározott lépést, amit az elkövetkezendő hetekben szándékozunk megtenni.

Melody Maxwell

IMÁDKOZZUNK

Afrika

Afrika keleti és déli területeiért, az ott megtartandó területi női konferenciákért, hogy sokan újra az Úrnak szenteljék életüket ezeken az összejöveteleken.

Hogy Isten új női vezetőket készítsen fel – az Afrikai Baptista Nőszövetség jövőendő vezetőit.

Társadalmi és politikai stabilitásért, sok országot a háború és szegénység sújtja.

Egészség, béke és megfelelő életkörülmények hiányában a várható élettartam rövid, és sok fiatal nő meghal. Imádkozunk a helyzet javulásáért.

Az Afrikai Baptista Szövetség hatékonyabb szolgálataért, és az Úr rendeljen számukra egy új főtítkárt.

Ázsia

Ázsia azon országaiért, amelyek természeti katasztrófák miatt szenvednek, különösen a Nargis-ciklon által sújtott Mianmarért, és a szecsuanai földrengés által sújtott kínaiakért. Az őket segélyező keresztyénekért.

Hogy az ázsiai nők fellépjenek a prostitúció, emberkereskedelem, a nők és gyermekek elnyomása ellen.

Az Ázsiai Baptista Nőszövetség újonnan megválasztott 4 vezetőéért, akik 5 éven keresztül fognak szolgálni.

Ázsia azon területeiért, ahol a keresztyéneket üldözik és gyilkolják, különösen India és Indonézia bizonyos vidékeiért.

Karib-tengeri szigetek

Imádkozunk azokért a gyermekekért és nőkért, akik emberkereskedelem áldozataivá váltak.

A Karib-térség gazdasági helyzetéért.

Az életkörülmények javulásáért a gyakori hurrikánok által sújtott területeken.

A szegényekért, azokért akiknek nincs elegendő élelmük és megfelelő lakásuk.

Európa

A keresztyén családokért, hogy a családtagok számára biztonságos meleg környezetet nyújtsanak.

Az európai baptistákért, hogy só és világosság lehessenek környezetükben.

A fiatal nemzedékért, hogy az örökkévaló bibliai értékeket keressék a posztmodern társadalom kihívásai között.

Hogy lépések történjenek a gyermekekkel és nőkkel való emberkereskedelem megszüntetéséért, és hogy a keresztyének bekapcsolódjanak az emberkereskedelem áldozatainak segítségébe.

A gyermekekért és fiatalokért, hogy távol maradjanak a gonosztól, az alkoholtól és kábítószerektől, ne váljanak az erőszak áldozataivá, és hitre jussanak.

A bántalmazott és szegénységben élő emberekért. A kormányokért hogy óvják állampolgáraikat.

Latin-Amerika

A latin-amerikai baptista nőtestvérek szolgálataért: a gyermekek felé, a családjukban, a gyülekezetben és a társadalomban.

A latin-amerikai gyermekek szellemi, érzelmi és anyagi szükségleteit betöltő kezdeményezésekért.

A Brazíliai Női Missziószövetség által fenntartott két misszióiskolaért, ahol misszionáriusokat és tanítókat képeznek. A Latin-Amerikában dolgozó misszionáriusokért, és a Latin-Amerikából kiküldött misszionáriusokért.

Szellemi ébredésért, hogy a gyülekezetek alárendeljék magukat Isten igéjének.

Azokért a keresztyén családokért, amelyeknek a gyermekei a kábítószer hatása alá kerültek vagy a társadalom szélére sodródtak.

Észak-Amerika

Az emberkereskedelem áldozataivá vált gyermekekért és nőkért; azokért akik a

kiszabadításukon dolgoznak; a politikusokért és kormányokért, hogy valóban mérjék fel a helyzetet és lépéseket tegyenek a leküzdése érdekében.

A fiatal nőkért, hogy növekedjenek az Úrban, és megtalálják a kapott ajándékoknak megfelelő szolgálatukat.

Hogy a gyülekezeteink nyitott szívvel tudják befogadni és segíteni az évről évre Észak-Amerikába érkező menekülteket.

Az árvizek, földrengések, tornádók, hurrikánok áldozataiért, és azokért akik őket segítik.

Hogy az országaink bölcsen cselekedjenek és a föld erőforrásait megőrizték a következő nemzedékek számára.

Hogy a keresztyének barátságosan és hatékonyan tudjanak bizonyosságot tenni a környezetükben élő muzulmánok felé.

Ausztrália és a csendes-óceáni szigetek

Békéért Pápua Új-Guineában és különösen hegyvidékekért: Baiyer, Lumusa, Tekin és Telefomin vidékeiért.

Az ausztráliai új-dél-walesi „nők a nőknek” kezdeményezésért, amely által a nőket szeretnék megszólítani az evangéliummal.

A Délnyugat csendes-óceáni Baptista Nőszövetség újonnan megválasztott vezetőiért.

Hazai imatémák

- Krisztus szerinti egységért a hívők között, a gyülekezetekben.
- Szövetségünk vezetőiért, lelkipásztorokért, igeszólokért, hogy a Szent Lélek által, Istentől kapott és elfogadott látással, tiszta étellel vezessék népünket és hirdessék az ígét.
- A hívő családokért, hogy a Biblia tekintély legyen minden családban.
- Hogy a felnövekvő nemzedék is megismerje és kövesse az Urat
- Munkahelyekért, hogy minden családban megkereshessék becsületesen a mindennapi kenyeret, sőt még a szűkölködőknek is adhassunk
- Hogy a nőtestvérek csendesesen, de jószívvel szolgáljunk, betöltsük feladatunkat a családban, gyülekezetben, társadalomban amivel megbízott Urunk

Szeretett nőtestvérek, lányok, asszonyok!

Az Úr Jézus a tanítványokat épp egy asszony, egy özvegy példájával serkentette: „mindig imádkozni kell, és meg nem restülni” (Lk 18,1/b) Kegyelmeiből ezt tehetjük (minden nap), most különösen november 2-án, amikor a világon élő hittestvéreinkkel együtt jöhetünk mennyi Atyánk elé. E nagy imaláncban tárjuk fel kéréseinket együtt háláadással, bizalommal. Az őszinte imákra Isten válaszol, kéréseink előtte vannak. Adjunk hálát az imameghallgatásokért. Ne restüljünk meg a könyörgésben!

S míg imakarjainkkal átöleljük a világot, lehetőségünk van adományainkkal is tisztelni Urunkat, enyhítve mások nyomorúságán. Különösen a Latin Amerikában élő nők felé irányul ez imanapi adomány, de nemcsak, európai nőtestvéreknek is jut támogatás, akik nagyon nehéz helyzetben vannak, főleg távol keleten. *A jókedvű adakozót szereti az Isten*, mondja a Biblia. Áldott együttlétet minden kisebb vagy nagyobb női csoportnak.

Testvéri szeretettel és köszöntéssel: **Vékás Zoltánné**

Az összegyűlt pénzüsszeget „**Imanapi adomány**” megjelöléssel személyesen a Szövetség irodájában lehet átadni, vagy postán elküldeni a nőszövetség pénztárosához. *Cím:* Szilágyi Borika, 417078 Sântion, nr. 17. Jud: Bihor.

Tel: 0259 316508, *mobil:* 0735 501226.

BEMERÍTÉSEK

Tenke – Június 28-án örömnépe volt a gyülekezetnek, két fehérúhás tett bizonyúságot nyilvánosan arról, hogy odaszánta életét az Úr Jézus követésére. A Mk 16:15-16 alapján ígét hirdetett Gergely István lelkipásztor, a Szövetség elnöke, a bemerítést Boros Gyula lp. végezte. Az imaház ez alkalommal is megtelt. Imádságunk az, hogy akik hallották az ígét és látták a bemerítést, ők is megtérjenek. A fotón, a két fehérúhás: Csette Enikő és Illés Annak, a háttérben a lelkipásztorok: Kovács Gyula, Gergely István és Boros Gyula. **K. Gy.**

Érmihályfalva – Örömnépe volt az mihályfalvi gyülekezetnek június 14-én, amikor egy házaspár, Lezsnyóczki Sándor és Éva a bemerítés vizében tett vallást Krisztusban nyert új életéről. Testvéreink, mint messziről jövő, de kegyelmet nyert emberek állhattak fehér ruhában a gyülekezet és az Úr elé. Különösen testvérünk bemerítése volt magható, aki előrehaladott halálos betegsége ellenére is vállalta ezt a lépést. Az ígét Gergely István lp. hirdette az 1Pt 3:18-22 alapján, a bemerítést pedig Szabó András lp. végezte. Isten áldja és erősítse testben és lélekben az új tagokat. **G.P.**

Szilágynagyfalu – május 31-én, pünkösd első napján nemcsak a Szentlélek kitöltését ünnepeltük, hanem bemerítési alkalmunk is volt. Isten kegyelméből 11 fiatal tett vallást arról, hogy elfogadták Jézus Krisztust személyes Megváltójuként. Az ígét Borzási Pál lelkipásztor hirdette az ApCsel 2:36-41 alapján. A fiatalok bizonyúságtétele után Péter István lp. vezette a hullámsírba a fehérúhásokat. Tíz fiatal a nagyfalui, egy pedig a borzási gyülekezet tagja lett. Kívánjuk, hogy Urunk folytassa megújító munkáját a fiatalok között és az egész gyülekezetben. **Nagy Edit**

A fotón (balról jobbra): Borzási Pál lelkipásztor, Mica Róbert, Benedek Enikő, Bányai Evódia, Nagy Edit, Király Rebeka, Kiss Szilárd, Benedek Melinda, Benedek Johanna, Benedek Edina, Benedek Brigitta, Deák Szabolcs, Péter István lelkipásztor.

Ákos, augusztus 23. Nagy öröm töltötte be szívünket, amikor újra megmozdult a víz, és hat fehérruhás bizonytságot tett hitéről. Ők a következők: *(fotón, első sor)*: Leleczi Aranka, Szilágyi Roxana, Vancea Flóri, *(második sor)*: Fogarasi Dezső, Vancea Dezső és Leleczi Attila; *(még láthatók a képen)*: Gál Győző és Szűcs Sándor lelkipásztorok, elől és a harmadik sorban Nagy Kasza Lőrincz misziófelelős, Fogarasi Dezső vén és Balajti Imre misziófelelős. Hisszük, hogy a szívek is megmozdultak, amikor az ígét halgatták, amit Gál Győző testvér hirdetett a Mt 28:16-20 alapján, vagy amikor a fehérruhások közül hárman bizonytságot tettek arról a változásról, amit Jézus hozott az életükbe. Nagyon sokan eljöttek a faluból, és az imaház zsúfolásig megtelt, a bemerítkezőkkel alig tudtunk bemenni a kezdés idején, a fél udvar is tele volt. A szatmári énekkar egy része is eljött és

hívogató énekekkel szolgáltak, de jöttek a testvérek Krasznáról, Sarmaságról is, és építően tettek bizonytságot és énekeltek. A bemerítést Szűcs Sándor lp. végezte. Hálásak vagyunk azért is, hogy a felhívásra többen is válaszoltak. Hisszük, hogy Isten meg fogja áldani az elhintett igemagot, és növekedést ad az új tagoknak.

Mezőterem – augusztus 30. Isten kegyelméből az idén is megmozdult a víz Mezőteremen és hisszük, hogy a falu is, és a jelenlévők szíve is. Két fehérruhás állt a népes gyülekezet elé bizonytságot téve hitéről. A képen jobbról balra látható: Kajcza János lp. Nagyváradról, Kerezsi Zoltán, Kerezsi Juliánna, Nagy Kasza Zoltán misziófelelős Szatmárnémetiből és Szűcs Sándor helyi lp., aki a bemerítést is végezte. A szatmári fővószzenekar már a kezdés előtt hívogatóan, szépen zenélt, majd Kajcza testvér igehirdetése következett a nagy számú, figyelmes és lelkileg szomjas hallgatóság előtt. Érdekesítő volt még a bizonytságtévések sora, mert régebbi és friss hívők elmondták a Krisztussal való találkozásukat. A bemerítés és imádkozás után a terem gyülekezet tagjai is énekeltek. Az alkalom szeretet-

vendégséggel zárult, miközben külön imádkoztunk a Krisztus mellett dönteni vágyókkal. Az Úr áldja meg az új tagokat, és szaporítsa a hívőket Mezőteremen is.

Sándorhomok – augusztus 9. A gyülekezet életében és a faluban most volt először bemerítési ünnepély (az eddigi tagok Szatmáron merítkeztek be), amikor két fehérruhás tett bizonytságot hitéről: Kovács Zita és Fehér Rozália. A képen még látható balról jobbra: Lengyel Árpád missziófelelős, Bereczki Lajos debreceni lp., Szűcs Sándor lp. és Nagy Kasza Mihály misziófelelős. Erre az eseményre nagy izgalommal és reménységgel készülődött az öt tagból álló testvériség. Meghívókat osztottak a szatmári fiatalokkal együtt, imádkoztak, rendezgették az imaház udvarát, ahová e jeles napon eljöttek a vendégek. Reményeinken felül megáldott az Úr, sokan eljöttek a faluból – magyarok és romák egyaránt. A szatmári fővószzenekar hívogatóan szólt már a kezdés előtt, majd a bizonytságtételekkel együtt az énekkar is szolgált lelkünk épülésére. Az ígét Bereczki Lajos debreceni lelkipásztor – a tékozló fiú történetét ecsetelve, a bemerítést Szűcs

Sándor helyi lp. végezte. Isten adjon növekedést az új tagoknak, és számbeli szaporodást a gyülekezetnek.

Az oldal tudósításait Szűcs Sándor lelkipásztor írta.

Amszterdam 400 – jubileumi ünneplés 1.

Európa különböző országaiból majdnem ezer baptista gyűlt össze az amszterdami RAI-konferencia központban. **Ünneplésre július 24-26. között**

Már több mint egy éve vártuk és készültünk a jubileumi ünnepségre, amit a baptista mozgalom 400. éves évfordulójára rendezett az Európai Baptista Föderáció Amszterdamban.

Amsterdam 400 ünneplés

A jubileumi ünnepség kiemelkedő volt az európai baptisták számára. A helyszín meghatározásához a történelem adott apropót és Amszterdam nem okozott csalódást. A szervezés és a program kitűnő minősítést érdemel. A plenáris ülések mellett volt több szeminárium és műhely, gyerekprogram, éneklés, igehirdetés, elcsendesedésre alkalmas imaszoba, stb. Mindezek egy modern központban, a multimédiás technika

nagyobb részben magyarok. Mivel a magyarországi Központi Énekkar és az Egyház vezetősége is ott volt, a magyarok voltak legnagyobb számban jelen Amszterdamban. Mikor így együtt vagyunk, mindig áthat bennünket az Isten nagy családjához tartozás élménye. Jóllehet sokfélék vagyunk és az Úr megszentelő munkáját valóban nem fejezte be rajtunk, de mégis testvérekként fogadjuk egymást. Egy kicsit a mennyország előizébe kóstol bele így az ember.

A visszaemlékezés és a hálaadás volt a központi témája a konferenciának. A baptista történet különleges mozzanatai tárultak elénk, részben erre az

ellenállással és gúnnal minket is az evangélium friss útkeresésére és megélésre ösztönzött. Kár, hogy olyan keveset ismerünk az európai baptisták hőstörténetéből.

Egy történeti szemináriumon tárult elénk az a tény, hogy minden európai országnak meg voltak a maga „Kornyai”. Olyan kiemelkedő személyiségek, akik életüket Krisztus oltárára tették az evangélium hirdetésének érdekében, gyülekezetek alapításáért és lelki növekedésükért. Elődeink drága hite, lelkesedése és odaszánt élete könnyet csalt a szembe és összetörte a szívet. Áthatott minket a vágy és elhatározás, hogy mi magunk is, a magunk helyén és idejében, ugyanolyan hűséges szolgáló lesünk az Úrnak, mint elődeink. Szívünk hálával volt tele...

... és dicsőítéssel is

Az ünneplés nem csak visszatekintő volt, hanem bizonyoságtévő is. Mert nem csak a múltban, hanem ma is munkálkodott az Úr. Jó volt hallani arról, hogy különböző országokban miként halad a gyülekezetek plántálása, hogyan erősödnek meg gyülekezetek és szövetségek, miként szolgálnak testvéreink különböző projektek keretében abban a közegben, amibe az Úr őket helyezte. A baptisták nem tudnak úgy istentiszteletet tartani, hogy az ének-zene ne legyen kiemelkedő. Az Amsterdam 400 zenei téren is kimagasló volt. Az éneklések egy állandó ének-zene csapat

Az oroszországi énekkar szolgálata a konferencián

lehetőségeit igénybe véve. Az idő kellemes volt, nem olyan forró, mint Európa közepén. A nagy távolság miatti hosszas utazás volt az egyetlen kellemetlen oldala az eseménynek. Ebben a beszámolóban azonban nem a külső, hanem a belső élményt kívánom megosztani a közösségről, visszaemlékezésről, ünneplésről és az igei üzenetekből.

A közösségi oldala mindig kellemes a nagyobb rendezvényeknek. Az ismerősökkel való találkozások, beszélgetések, bepillantások egymás életébe öröme adnak okot. Habár a RAI-központ még ötszáz emberrel többet is kényelmesen befogadott volna, az a 800-1000 ember családiás hangulatban találkozhatott. Romániából vagy húszan voltunk,

alkalomra készített kisfilmek által, részben pedig történeti beszámolókból, szemináriumokból.

Az első baptisták istenkeresése, Thomas Helwys mártírhaláláig tartó bátorsága, William Carrey kitartó munkája inspirálta lelkünket. Az első baptisták útkeresése, és ahogyan szembe néztek minden

Atizenhetedik század elején, vallási üldözés miatt több vallásos csoport hagyta el Angliát és különböző vidékekre menekült. Így jutott Amszterdamba egy evangéliumi hitű közösség is, amelynek John Smyth és Thomas Helwys voltak a vezetői. Intenzív bibliatanulmányozás által, és a menonita gyülekezettel kapcsolatba kerülve jutottak azokra a hitbeli meggyőződésekre, amiket ma „baptista hitelveknek” minősítünk.

Amszterdamban 1609-ben alakult meg az első baptista gyülekezet. Néhány év múlva ez a csoport visszatért Angliába, ahol sok gyülekezetet alakítottak. Innen terjedt el a baptizmus az „Újvilágba”, majd Európa, és a világ más országaiban. Ma, a baptista egyház a világ egyik legnagyobb protestáns felekezete; több mint 110 millió ember tartja magát baptistának, a világ több mint 220 országában.

Romániaiak egy csoportja a konferencián

⇒ vezette, holland fiatalok szolgáltak az angol Paul Merton irányításával. Úgyesen megtalálták az egyensúlyt a kortárs és a klasszikusabb hangzás között, így nem kellett legyőznünk belső tartózkodásunkat és mi is könnyen bekapcsolódunk. A klasszikusabb vonalat a magyarországi baptisták Központi Énekkara és egy oroszországi kórus képviselte. Többször felhangzott: „Jöjj, itt az idő, hogy dicsérd...”. És valóban ott volt az ideje.

Kiváló és motiváló igehirdetések hangzottak el. Igét hirdetett Neville Callam, a Baptista Világszövetség főtitkára, Teun van der Leer, a holland Baptista Szeminárium rektora, Raquel Contreras, a Csillei Baptista Unió elnöke, Teddy Oprenov szófia lelkipásztor és David Coffey, a BVSZ elnöke.

Számomra a leginspirálóbb volt Oprenov testvér és David Coffey szolgálata. Oprenov frappáns modorában arról beszélt, hogy a gyülekezeteknek meg kell újulniuk, a testvéri szeretet és egyetértés ajándékát újból értékelniük kell, mert Krisztusban lerombolódtak a minket elválasztó falak.

David Coffey a misszióról és a tanítványságról beszélt. Jézus Krisztus példáját állította eléünk és követésre szólított fel. Különösen magragadó volt, amikor a gyülekezeti eljárásokhoz, lelkipász-

torokhoz szólt: „Le kell mondanunk kiváltságainkról, Jézus is ezt tette, hogy szolgálhasson nekünk” – monda Coffey. Majd Jézus Krisztusról beszélt: „Azok a kezek, amelyek megtöltötték az óceánokat vízzel, a Felház szolgáló kezei lettek. Azok a kezek, amelyek felröpítették a csillagokat a kozmoszba, az ácsműhely dolgos kezeivé lettek”. Ha ilyenek leszünk, nem kell félnünk a baptista mozgalom hanyatlásától és a gyülekezetek elnéptelenedésétől.

Kovács József

Csatarnáért Amszterdamot a vizek városának és Észak Velencéjének is nevezik.

Amszterdam 400 – az EBF évi közgyűlése

Az EBF Tanács minden év őszen szokott ülésezni, de az idén az Amszterdam 400 miatt csak rövid gyűlést tartott, hogy a szokásos adminisztratív ügyekben hozzon döntést. A közgyűlés július 24. délelőttjén zajlott a RAI-konferencia központban, ahol az Amsterdam 400 ünnepséget is tartották.

Toma Magda, horvát elnök befejezte a két éves elnöki mandátumát és helyébe a két évvel ezelőtt alelnöknek megválasztott Valeriu Ghilețchi lépett. Alelnöknek Hans Guderian német testvért választotta a Tanács, aki az EBF adminisztratív struktúrája szerint két év múlva lesz az elnöke a Föderációnak. Guderian testvér több éven át vezette az European Baptist Mission (Európai Baptista Misszió) szervezetet és nem csak tapasztalt lelki vezető, hanem jól ismeri az európai baptisták életét és problémáit.

Várakozással tekintünk Ghilețchi testvér szolgálata elé, mert Magda testvér után ismét közép-kelet európai elnöke lesz az EBF-nek. Ezzel nem csak az jár, hogy az európai baptisták jobban

megértik a keletebbre élők lelki életét, hanem lehetőség adódik arra is, hogy a keletiek, Krisztusban nyert világosságukat és lelki életüket megosszák testvéreikkel. Ezért az össz-európai baptisták számára nagyobb áldás lenne az Európa közepén és keleti részén élő testvérek aktív részt vállalása, mintsem távol maradása.

Az EBF új vezetőségének nem lesz könnyű szolgálata. Ugyanis a Föderációnak meg kell oldani az IBTS

Hans Guderian (előtérben) és Valeriu Ghilețchi

Prágában működő nemzetközi szeminárium problémáját. A szeminárium egy évtizeddel ezelőtt költözött a svájci Rüschlikonból Prágába. Abban reménykedtek akkor, hogy olcsóbban tudják majd működtetni az intézményt és az eladás-vásárlásból fennmaradt pénz kamatából ösztöndíjakat hoznak létre szegényebb országok diákjai számára. Az elmúlt évek cseh gazdasági környezete azonban nagyon kedvezőtlen volt és az intézet működésre használta el pénzalapját. Ha nem tesznek valamit, akkor három év múlva az intézet pénzügyileg csődbe megy, mert akkorra a teljes pénzalap felhasználdik.

A közeljövőben az IBTS vezetőségének és az EBF Tanácsának mérlegelnie kell a szeminárium további működésének a lehetőségeit: a komplexum egyes részeinek bérbeadása, összefogás egy társintézettel, a szeminárium épületeinek részben vagy teljes eladása és más helyre költözés Csehországban vagy azon kívül. A kérdés megvitatására az EBF októberre különleges konzultációt hív össze.

BEMERÍTÉSEK

Bihar – augusztus 2-án, vasárnap délután, a község kultúrházában történt a bemerítés. A fehér ruhások: Hendre Irénke (kovácsi lakos) és Szatmári Attila (bihari lakos). A fotón balról: Balogh Sándor és Szabó László lp., jobbról: Juhász Sándor. Szabó László lp. hirdette az igét (Mt 10:32), a bemerítést Kajcza János lp. végezte. Az ünnepélyt vasárnaptól vasárnapig tartó evangélizáció előzte meg, minden este sokan voltak, vasárnap délután zsúfolásig megtelt a

kultúrház. A két bemerítkezett a nagyváradi magyar baptista roma gyülekezetnek lettek a tagjai. Tavaly hárman merítkeztek be Biharról, akik ugyancsak Váradon tagok. **K.J.**

Örömmel adunk hírt arról, hogy május 31-én **Korondon** – az új imaházban először – bemerítési ünnepély volt. Két fiatal házaspár tett vallást Krisztusba vetett hitéről, megpecsételve azt a bemerítés vizében. Mind a négyen a korondi gyülekezet tagjai lettek. Az igei szolgálatban és a kézrátételes imádko-

zásban Borzási Gyula lp., Bödő Zoltán lp. és Gábor Ruppi lelkipunkás vett részt, illetve Boros Róbert lp., aki az alámerítést is végezte. Kívánjuk, hogy új testvéreink Isten országának építői legyenek!

A fotón: Borzási Gy., Boros R., Gábor Gábor, Gábor Margit, Gábor Gizella és Gábor István, Gábor Ruppi és Bödő Zoltán. **B.R.**

Nagyváradi magyar roma gyülekezet – július 20-án, vasárnap délután az imaházban volt a bemerítés. Igét hirdetett: Simon József lelkipásztor, a bemerítést Giorgiov Adrián, Simon József és Kajcza János lelkipásztorok végezték.

A fehér ruhások száma: 61., mindnyájan a váradi magyar roma gyülekezetnek lettek a tagjai. A bemerítkezettek többsége a januári egyhetes evangélizáción tért meg. Ettől kezdve július közepéig tartott az előkészítő. Előfordult, hogy 200-an is jártak, de komolyan megvizsgáltuk az arra alkalmas jelentkezőket. Ezzel, és a bihari két bemerítkezettel a gyülekezet taglétszáma elérte a 180-at. Imádkozzunk, hogy az Úr tartsa is meg az új tagokat. **K.J.**

Augusztus 30-án egy időre búcsút vettünk **Ady Margit** testvérnőnkől, aki 52 évet kapott Istentől. Testvérnőnk több mint 30 éven át tagja volt a zilahi gyülekezetnek, ahol Istentől kapott ajándékai-val buzgón szolgált. A vendégszeretetet különösen gyakorolta, konyhai szolgálattal munkálkodott az imaházépíté-seknél, keresztyén táboroknál, a Hargitai Tábor alkalmazott szakácsnője is volt egy ideig. Nyolc évvel ezelőtt, amikor betegsége nyilvánvaló lett, megújult kapcsolata az Úrral, bekapcsolódott a gyülekezet missziós tevékenységeibe is. Aktívan részt vett a női munkában, karitatív tevékenységekben. Nyolc hétig volt ágyhoz kötött a rák betegség kiújulása miatt, panasz nélkül viselte szenvedését, utolsó napjaiban arról tett bizonyosságot, hogy kész az Úrhoz menni. A gyászszertartáson igével szolgáltak: ifjabb és id. Veress Ernő, Püsök Dániel, Veress Efraim, Kelemen Sándor és Budai Lajos lelkipásztorok. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászolóknak! **B.L.**

Kövesden augusztus 16-án kísértük utolsó útjára **Major Irén** testvérnőt, aki 94 évet kapott Teremtő Urától. Hosszú életét sok nehézség, megpróbáltatás és szenvedés kísérte. Fiatalon megismerte Jézus Krisztusban személyes Megváltóját, aki szelíd, imádkozó szolgálójává tette. Élete áldás volt a gyülekezetnek és családjának. A temetésen Isten igéit Péter István lelkipásztor hirdette (1Móz 6:5-12). A sírkertben Vincze Miklós tv. a Jób 17:11-15 alapján az élő reménységről beszélt, amely Isten gyermekeinek áldott öröksége. A sarmasági ének- és a hadadnásadi fúvóskar dicsőítette az örökkön-örökké élő Megváltót. **P.I.**

Augusztus 16-án temettük el drága nővéremet, **Horváth Ilonát** Diószegen. 1938-ban született családjunk első gyermekeként. Hűsége és áldozatkészsége a gyülekezetben és a családban is nyilvánvaló volt. Idős szüleink egyidőben szorultak ápolásra és ő vállalta a gondozásukat öt éven át – ami a forradalom előtti időszakban nem volt könnyű. Egyedül nézett szembe az élet kihívásaival, ám egyre eluralkodó betegsége miatt ő is támaszra szorult. Élete utolsó öt évét Váradon töltötte, teljes idejű ápolásra szorulva. Áldom Istent azokért a testvérekért, akik imáikban hordoztak. Köszönet érte és mindazoknak, akik utolsó útjára elkísérték. A gyászszertartást Fazakas György és Zsisku Lajos lelkipásztorok tartották.

A kápolnánál az ApCsel 27:8 és Jel 22:14 alapján hangzott üzenet: „a hívő ember élete a szép kikötőben ér véget”. A sírnál a Fil 3:20-21 alapján szólt a vigasztalás: „Nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk”. A záró imádságot Molnár Miklós testvér mondta Nagyváradról. Az énekkar és fúvóskar szolgált Seletye Dávid vezetésével Szatmárról. Szívem vágya, hogy az ott elvetett ige kikeljen, növekedjen és gyümölcsöt hozzon.

Bíró Erzsébet

Augusztus elsején Újösben **id. Gönczi Józsefet** (92) kísértük utolsó útjára. Testvérünk életét a derű jellemezte, környezetében is komoly hívő embernek ismerték; a helyi gyülekezet alakulását számítva az első hívők közé tartozott. A háznál tartott gyászistentiszteleten magyarul Kelemen Sándor helyi lelkipásztor szolgált (Kol 1,3-9), román nyelven pedig Gönczi János (ApCsel 17,26-34). A temető kertben előbb románul ismét Gönczi János hirdette az igét. Kelemen Sándor lp. a 2Tim 4,7-8 versekből hangsúlyozta, hogy testvérünk megharcolta a hit szép és nemes harcát, mindvégig kitartott; fontos a jó kezdés, de legalább annyira fontos a jó befejezés is. Bár csak példa lenne számunkra Gönczi József testvér élete. A helybeli összevont énekkar is szolgált. Isten vigasztalását kívánjuk a gyászoló családnak! **K.S.**

Szilágynagyfalu

Április 23-án kísértük el utolsó útjára **Király János** testvért, akit a Teremtő 69 évvel ajándékozott meg. Szeretett családja köréből testvérünk rövid szenvedés után és Istennel kibékülve távozott el az örök hazába. Temetésén a vigasztalás igéit Péter István lelkipásztor és Benedek Tibor testvér hirdette a Lk 13,6-9, valamint a 2Kor 12,9 alapján. A gyászistentiszteleten szolgált a helybeli fúvósenekar és énekkar. Mennyei Atyánk vigasztalását kívánjuk a gyászoló család részére.

Május 6-án vettünk búcsút **Tótfő István** testvértől, akit hirtelen halállal hívott haza az Úr. Testvérünk 64 évet kapott Teremtőjétől. Bár számos megpróbáltatásban és gyászban volt része, mégis élete végén Isten kegyelmének gazdag áldásait tapasztalhatta meg. Temetésén Péter István lelkipásztor és Lucza István református lelkész szólt Isten vigasztaló igéjét (Mt 25, 8/b és 13.). A sírnál Kabai János diakónus testvér a Róm 5,12 és 18. versek alapján hirdette a hit által való megigazulás igéit. A helybeli énekkar és fúvósenekar szolgálata dicsőítette az élet és halál Urát. Kívánjuk az Úr vigasztalását a gyászoló családra. **Nagy György**

(folytatás a záróoldalon)

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

410050 ORADEA, Berthelot u. 5. Tel.: +40-259-415 424 Fax.: +40-259-406 782, e-mail: rmbasz@rdlink.ro

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

Szerkesztőség: 410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

HIRDETÉSEK

A keresztyén pedagógus kihívásai témával szervez konferenciát a *Vasárnapi iskolai tanítók szövetsége*, pedagógusok, pedagógus pályára készülő, vagy a szakma iránt érdeklődők számára. Erre az alkalomra **október 31-én**, szombaton kerül sor a **zilahi magyar baptista gyülekezetben**, reggel 10 órától (bejelentkezés 9 órától).

Meghívott előadók: Kis-Juhász Vilmos lelkipásztor, tanár és Kovács Ilona szociális munkás.

Részvételi díj: 10 RON (melyet a konferencia napján, a bejelentkezéskor kell kifizetni)

Jelentkezés: október 24-ig, Sütő Magda Máriánál a következő telefonszámon/e-mail címen:

Tel: 0735 500 068

E-mail: pap.magdi@gmail.com

Bátorítunk minden keresztyén pedagógust, hogy hívja el kollegáit! Szeretettel várunk!

A VISZ vezetősége nevében: **Sütő Magda Mária, titkár**

Magyarországi munkahely – Keresek olyan egyedülálló hívő asszonyt, aki betegápolást és hozzá kapcsolódó munkát tudna vállalni Tahiban, családi házban, szép környezetben; külön szobát, ellátást és javadalmazást nyújtunk. Javasolt munkarend: folyamatosan havi három hetes időszak egy hetes pihenővel. **Cserekllye Győzőné**, Tel: 06/20/775-8747 (baptifon), E-mail: tahibaukft@gmail.com

Gyémántmenyegző Szárazajtán

Az élet Isten ajándéka, amely nem természetes velejárója világunknak, ezért igényel hálaadást részünkről. 70-80 esztendő az ember élete, sok embernek ennél kevesebb, néhány embernek ennél kicsivel több. Minden perc kegyelem. Hálaadással ünnepelhettünk május 24-én a szárazajtai gyülekezetben, ahol **Berszán Sándor** és felesége **Gizella** ünnepelték 60 éves házassági évfordulójukat. Testvéreink 1949. március 21-én kötöttek házasságot az Úr és néhány ismerős jelenlétében, mivel a szüleik nem kívánták e frigyet. Testvéreink kapcsolatukat az Úrtól vették és kitartottak egymás mellett. Az Úr bizonyított mellettük, szép családdal, példamutató hívő élettel és tisztelettel áldotta meg mindkettőjüket a családban, a gyülekezetben és a faluközösségben.

Az ünnepségen Józsa Zoltán testvér bátorított hálaadó imára a Péld 22,4 és Ézs 46,4 igeversek alapján, az ígét Győrfi Elek Tóbiás lp. hirdette a Hős 2,16-25 szerint. Köszöntések hangzottak el a családtagok, testvérek, ismerősök részéről. Az Úr ajándékozza meg közösségeinket minél több szeretettel, hűséggel és hitbeli példamutatással rendelkező családdal. **Győrfi Elek Tóbiás lp., Barót**

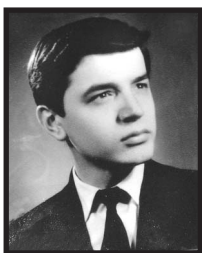
AKIK HAZAMENTEK (folytatás az előző oldalról)

Molnár (Birtalan) Erzsébet 60 éves korban befolyezte földi pályafutását. Férjével, Molnár Bélával 40 évet élt házasságban. A Teremtőtől 10 gyermeket kaptak, akiket nagy szeretettel neveltek fel. A hátramaradt özvegy, a tíz gyermek: Irma, Béla, Márti, Kati, Erzsike, Adél, Ildi, Lídia, Zoltán, Eunika

és a 13 unoka, valamint a hozzátartozók, és a bagosi gyülekezet tagjai sokáig szívünkben őrizzük kedves testvérnőnk emlékét. A temetésen, április 20-án Bándi Sándor és Szekrényes Pál lelkipásztorok hirdették Isten ígét a végtisztességet tevő gyülekezetnek, szolgált a helybeli ének- és zenekar. Istenünk vigasztalását és áldását kívánjuk ez alkalommal is a gyászoló családnak. **Sz.P.**

Máté Sándor életének 66. évében rövid szenvedés után az Úrhoz költözött. Gyászolja felesége Irénke, gyermekei: Zoltán és Sándor, menyje: Ilona, testvérei: Anna, Piroska, Marika, Miklós, István, Kati, kiterjedt rokonsága, a New York-i gyülekezet, számos lelki testvére itt és az óhazában. A gyászistentisztelet január 10-én volt a New York-i magyar baptista imaházban.

Kulcsár Sándor lelkipásztor hirdetett ígét (1Sám 20:18). „Helyed üres lesz” – mondotta a két jó barát, Jonatán és Dávid történetének az alapján. Visszaemlékezésésként a következő testvérek szóltak: id. Kui Barnabás (Sándor tv. Sógora), Dénes Endre, akivel együtt nőtt fel Kolozsváron, Gerstner Margit „Az alkalom” című Túrmezei Erzsébet verset adta elő.

Máté Sándor 1942. november 28-án született Bodroiban, harmadik gyermekként egy nagy családba. Otthonról Kolozsvárra került inasiskolába, a gyülekezetben Dénes Ferenc által merített be. '64-ben leérettségizett. A katonai szolgálata után szeretett volna orvosi tanulmányokat kezdeni, amit az akkori megkülönböztető rendszer megakadályozott. A sikertelen próbálkozás nyomott hagyott idegrendszerében, kisebb-nagyobb mértékben élete végéig. Mint Isten gyermeke ragaszkodott az ő törvényéhez, és szerette a gyülekezetet, a szolgálatokat. Kenyérkereső munkájában is nagyon hűséges és pontos volt. 1975-ben házasságot kötött Kui Irénkével, az évek során igazi segítőtársnak bizonyult. Házasságukat Isten megajándékozta két fiúgyermekkel (Zoltán és Sándor). '87 július 20-án települtek át New York-ba. 2008. október elején ment nyugdíjba, és a köv. év január 8-án agyvérzés következtében az Úr hazaszólította. Habár helye üres lett, kedves emlékét megőrizzük és hisszük, hogy majd találkozunk a mennyi hazában. **Máté Irénke**